

చక్రపాణి ఇంద్రలోక యాత్ర

ఇంద్రలోకం

దేవేంద్రుని మందిరం - ఇంద్రుడు కోపంతో బుసలు
కొడుతూ అటూ యిటూ పచార్లు చేస్తూంటాడు.....

రంభ చెంపకు చేయి చేర్చి విచారంగా ఆసనాన్ని
ఆనుకుని నిలబడి వుంటుంది.....

“అసలు నిన్ను భూలోకం పంపడం నా బుద్ధి
తక్కువ.... ఆ నారదుడి మాట విని యింత అనర్థం తెచ్చు
కున్నాను.... ఎక్కడ దేవేంద్రలోకం! ఎక్కడ నీచమానవ
లోకం! చీ చీ..... చెప్పడానికై నా నీకు సిగ్గులేదా రంభా? ....
నీవేనా యీవిధంగా మారావు?..... ఎంత అవివేకం! ఎంత
అవమానం!”

“ఇంద్రులో అవమానం ఏమున్నది ప్రభూ? - మాన
వులుకూడా ఎంతటి ప్రతిభావంతులో మీకు తెలియక అలా
మాట్లాడుతున్నారు.... నిజమైన కళాసేవ చేసి తరించాలంటే
మానవలోకంలోనే సాధ్యమవుతుంది. సరస్వతీదేవి అక్కడే
స్థిరనివాస మేర్పరచుకున్నది.... మానవలోకంలోని సుఖ
దుఃఖాలూ, సౌఖ్య సంతోషాలూ మనకు లేవనిపిస్తోంది....

అన్నీ వుంటేనే జీవితం అనీ, మనం అమృతం తాగి ఎప్పుడూ మత్తుగా పడివుంటామనీ, మన జీవితాలు ఎందుకూ పనికి రావనీ చక్రపాణిగారు చెప్తుండేవారు.”

“బుద్ధిహీనురాలా! అతడి పేరు నాదగ్గిర ఎత్తకు. నా విరోధిని మెచ్చుకుని నన్ను అవమానిస్తావా?”

“ఇందులో అవమానించడం ఏమున్నది ప్రభూ?.... మీ విరోధుల్ని ఎంతమందిని నేను లొంగదీసి మీ పాదాల ముందు పడవేయలేదు!.... ఎంతమందిని తపస్రథ్థులను చేయలేదు!.... కాని చక్రపాణిగారి విషయం అలా కాలేదు.”

“అంటే చక్రపాణి మానవాతీతు డంటావా?”

“అనుకోవాల్సిందే!.... ఆయన మనిషి కాదు.... అయితే నా ఓటమికి అర్థంలేదుకదా ప్రభూ!....”

“మూర్ఖురాలా - ఆ సామాన్య మానవుడికి నీవు దాసోహం అన్నది చాలక నన్నుకూడా ఓటమిని ఒప్పుకో మంటావా?”

“అది ఓటమిగా నేను భావించడంలేదు ప్రభూ.... చక్రపాణిగారి మంచితనం చూసి నా అంతట నేనే ఆయన దగ్గిర వుండి కళానేవ చేసి తరిద్దా మనుకున్నాను. నిజంగా నాదీ ఓ జీవితమేనా అనిపించింది.... నామీద నాకు రోత పుట్టింది.... ఎప్పుడూ మీ దర్బారులో నాట్యం చేయడం తప్ప నా జీవితానికి ఏవిధమైన అర్థం లేకుండా పోయింది.... అక్కడ అనేకవిధాలయిన పాత్రపోషణలో నవరసాలూ నబనలూ చిందించే కళాజీవుల్ని గురించి విని నా మనసు ఉప్పొంగి పోయింది. చక్రపాణిగారిని వేష మిప్పించమని నేనే అడిగాను. అందులోనూ మంచి బరువైన పతివ్రత పాత్ర

యిచ్చారు.... నాకోసం వ్రాయించారు పాపం—నేను ఎంత
 పాపిని!.... చిత్రం పూర్తిచేయకుండా మధ్యంలోనే వచ్చే
 శాను— ఆయన నావల్ల ఎంత యిబ్బంది పడ్డారో!.... మోస
 గత్తెనని ఎంత నిందించారో!....”

“చీ! జ్ఞానహీనురాలా!.... యింకా నీ వా భూలోకం
 మరచిపోలేక పోతున్నావా? .... పైగా యిక్కడికి వచ్చి
 నందుకు బాధపడుతున్నావా? .... నీవల్ల నారదాదుల దగ్గర
 నా కెంత అవమానం! .... ఆ నారదుడు వూరుకోడే? ....
 ముల్లోకాలలోనూ నా యీ అపజయాన్ని చాటుతాడే?....
 యింతపైనా నీ వా భూలోకం సంగతి మర్చిపోయి నీ నిత్య
 విధులు నిర్వర్తించు....”

“నావల్ల కాదు ప్రభూ! యిక నేను మీ దర్బారులో
 ఆడలేను. నేను భూలోకానికే పోతాను. నా కక్కడ కొత్త
 జీవితం కవిపించింది. నన్ను క్షమించండి; నన్ను వెళ్ళ
 నివ్వండి....” రంభ కదుల్తుంది ముందుకు.... ఇంద్రుడు
 తటాలున అడ్డు నిలిచి “రంభా” అంటూ పెద్ద రంకె
 వేస్తాడు—

రంభ నిశ్చలంగా నిలబడి, “మీరు కేకలు వేసి
 ప్రయోజనం లేదు ప్రభూ!.... నా నిశ్చయం మారదు....
 నేను చలనచిత్రాల్లో నటించితిరాలి.... సన్నాపకండి....”
 రెండడుగులు వేస్తుంది.

ఇంద్రుడు మళ్ళీ అడ్డునిలిచి కోపంతోనూ, అవ
 మానంతోనూ కంపించిపోతూ, “నీ నిశ్చయం మారదా?
 నీ పట్టు విడవ్వా?”

“విడువలేను.... నా ఆశయం నెరవేరాలి.... నేను
 ఒక గొప్ప నటి ననిపించుకుని - అటు భూలోకానికీ, ఇటు

ఇంద్రలోకానికి కీర్తి ప్రతిష్ఠలు తీసుకురావాలి .... రంభ కేవలం నాట్యకత్తే కాదు.... అనిపించుకోవాలి.... అలాంటి పాత్ర యిచ్చారు చక్రపాణిగారు నాకు.”

“చీ, దౌర్భాగ్యురాలా! .... ఆ సన్యాసి పే రెత్తకు నా దగ్గర....”

“నారాయణ” అంటూ నారదుడు ప్రవేశిస్తాడు.

“ఏమిటి ఇంద్రా? రంభతో ఘర్షణ పడుతున్నట్లున్నావు.... ఏమైంది రంభా?”

ఇంద్రుడు కాస్త చల్లబడి. “చూడు నారదా! భూలోకంనుండి వచ్చినప్పట్నుంచి మళ్ళీ నే వెళతాను భూలోకానికి అంటుంది.”

“నారాయణ.... అందాకా వచ్చింది కథ? నే నప్పుడే చెప్పానుగదయ్యా? ఆ మానవులు అసాధ్యులు - అందులోనూ ఆ సినిమా జీవులు అఖండులని.... అయితే ఇంతకూ రంభ మళ్ళీ ఎందుకు వెళతానంటూంది?”

“ఎందుకా? నా విరోధి చక్రపాణి తీనే చిత్రంలో నటించడానికట....”

“నారాయణ .... నిజమే. మరి పాపం సగంలో మనిద్దరం వెళ్ళి రంభను తీసుకొచ్చామాయే - అయినా మళ్ళీ వెళ్ళి లాభం ఏమిటి?.... రంభకు బదులు ఎవరిచేతనో ఆ పాత్ర వేయించి చిత్రం పూర్తి చేస్తున్నట్లున్నాడే?....”

“ఆ!.... నిజంగానా? హతవిధి.... నే నెంతగానో ఆశపడ్డానే!.... ఎంతో కష్టపడి నటించానే.... మీ వల్ల నా నటనా జీవితం నాందిలోనే యీవిధంగా అయిందే!.... యిక నేను జీవించి ప్రయోజనం లేదు .... నేను ఆత్మహత్య చేసు

కుంటాను.... నేను జీవించను....” అంటూ రంభ వెక్కి వెక్కి ఏడ్చుంది.

ఇంద్రుడు ఖంగారు పడిపోతూ “నారదా! ఇప్పు డేది దారి! రంభకు పిచ్చి ఎలా వదులుంది!....”

“నీవు పిచ్చురు తీస్తే వదులుంది....”

“పిచ్చురా!.... అంటే?”

“అంటే ఏముంది ఇంద్రా?.... ఆ మానవులు చలన చిత్రాలు ఎలా తీస్తున్నారో అలాగే ఇంద్రలోకంలో నువ్వు ఒక చిత్రశాల కట్టించు....”

“చిత్రశాల నేను కట్టించడమా! ఏమిటి, నారదా, మీ రనేదీ? అది మన కెలా సాధ్యం?....”

“ఆ వివరాలన్నీ చక్రపాణిని కనుక్కుంటే సరి....”

“నేనంటే కిట్టనివాడిని రంభకోసం ‘అన్యధా శరణం నాస్తి’ అంటూ అర్థించమంటావా?....”

“ఏం చేస్తాం, ఇంద్రా? మనకు తెలియని విషయాలు తెలిసినవాళ్ళను అడిగి తెలుసుకోవడంలో తప్పు లేదు ...”

ఇంద్రుడు బరువుగా నిట్టూర్పు విడిచి, “అయితే యిప్పుడు నన్నేం చేయమంటారు, నారదా?....”

“ఏం లేదు.... తక్షణం ఆ చక్రపాణిని పిలిపించి యిక్కడే ఒక చిత్రశాల కట్టించే ఏర్పాట్లు చేయి.... రంభ కోసం నీవే యిక్కడ చలన చిత్రాలు తీయవచ్చు.... అందుకు కావలసిన పరికరాలూ, యితర వివరాలూ చక్ర పాణి చెప్తాడు. అతడు ఎలా చెప్తే అలా చేయి.... ఏం రంభా?....”

“అవును, స్వామీ.... మీరు చెప్పింది చాలా బాగున్నది.... చక్రపాణిగారు మన ఇంద్రలోకానికి రావాలేగాని,

వస్తే వారు మన కన్ని వివరాలూ చెప్తారు....” అంటూ సంతోషంగా చెప్తుంది రంభ.... కోపం దిగమింగుకుని కొర కొర చూస్తాడు ఇంద్రుడు....

“నారాయణ!.... ఆ ఏర్పాట్ల వేటనే చూడ ఇంద్రా!....”

“సరే, ప్రారబ్ధం మహామహాలకే తప్పలేదు.... ఇంతకూ ఆ మానవుడిని యిక్కడికి ఎలా తీసుకురావడం?... అతడు ఒట్టి మొండివాడే!.... పిలిస్తే రాడే!....”

“నిజమే!.... పిలిస్తే వచ్చేమనిషి కాడు — నిద్రపోతూండే సమయంలో మంత్ర శక్తితో తీసుకురావలసిందే.... నేను వెళ్ళొస్తాను.... ‘నారాయణ’.

భూలోకం

చక్రపాణిగారి గది.... చక్రపాణిగారు నిద్రపోతుంటారు.... నిద్రలో కలవరిస్తాడు.... “ ఏం కదది!.... ఆడి కద యీడు కాపీ గొట్టాడు.... అసలుకద ఛండాలు.... గుండమ్మ కద బాగ లేదన్నాడు గదాడు!....” అని గొణుగుతూ ఒత్తి గిలి పడుకుంటాడు.... మంచం కదుల్తుంది.... మరుక్షణం అదృశ్యమౌతుంది....

ఇంద్రలోకం

చక్రపాణిగారు మెళుకువ వస్తూనే కండ్లుకూడా తెరవకుండా మంచంపక్క టీసాయి వుందనుకుని సిగరెట్ డబ్బా కోసం చెయ్యి చాస్తాడు.... పండ్లూ ఫలహారాలూ చేతికి తగుల్తాయి.... గొణుక్కుంటూ లేచి కూర్చుంటాడు.... ఎదురుగా ఒక పెద్ద వెలుగల్లే ఇంద్రుడు కనిపిస్తాడు.... అంత వెలుగు చూడలేక ఒకచేయి కండ్ల కడ్డంచుకుని విసుగ్గా —

“ఎవర్నువ్వు!....” అంటాడు.

“నేను ఇంద్రుడిని....”

“అట్టనా!.. అస్సరేగానీ నా సిగరెట్ డబ్బా చూశావా?..
ఇంద్రుడు వెలవెల బోతాడు.

మరుక్షణం రత్నాలపెట్టెలో బంగారుచుట్టలు తెచ్చి
చక్రపాణి గారికి అందించబోతాడు నేవకుడు.

“అబ్బే! యిదేంటి చండాలం! నాకు స్టేటెక్స్ ప్రెస్
కౌవాల....”

ఇంద్రుడు “చిత్తం” అంటూ ఆర్థం కాక నేవకుడి
వేపు చూస్తాడు.... నేవకుడు అదృశ్యమౌతాడు....

“అస్సరే. నే నెక్కడున్నా నిప్పుడూ?”

“చిత్తం, ఇంద్రలోకంలో....”

“అట్టనా!.... అయినా న న్నెందుకు తెచ్చావ్ యిక్క-
డికి!.... అస యివ్వు ఇంద్రుడివేనా లేక వేషం వేశావా?..”

ఇంద్రుడు చిన్నబుచ్చుకుని, “వేషం కాదు.... నేను
దేవేంద్రుణ్ణి....”

“పైన ఆ ‘దేవ’ ఎందుకులే ... ఒట్టి ఇంద్రుడంటే
చాల్టా!.... అస్సరేగానీ నా సిగరెట్ డబ్బా ఏదీ?....”

“చిత్తం, యిదుగో” అంటూ నేవకుడు చక్రపాణి
గారికి సిగరెట్ డబ్బా అందిస్తాడు....

“అగ్గి పెట్టేదీ!....”

“తమరు ధూమపానం చేయండి.... నా శక్తితో దానం
తట అదే వెలుగుతుంది....” అంటాడు ఇంద్రుడు.

“దీనికి నీ బోడి శక్తిండుకూ? అగ్గి పుల్లతో
పోయేదానికి!.... అగ్గిపు ల్లెలిగించకపోతే సిగరెట్ తాగిన
ట్టుండదు... అగ్గిపెట్టొకటి తెప్పిచ్చు....”

“చిత్తం....”

మరుక్షణం అగ్గిపెట్టె చక్రపాణిగారి చేతి కందిస్తాడు నేవకుడు. చక్రపాణిగారు సిగరెట్ వెలిగిస్తూ, “అవును గానీ, నా క్యాఫీ కావాలే! దొరుకుదా?...”

“చి త్తం.... తెప్పిస్తాను....” అంటూ ఇంద్రుడు నేవ కునివైపు చూస్తాడు....

“అస్సరేగానీ, టాత్ రూ మెక్కడా?.... అస యదా టాత్ రూము?....”

“చి త్తం....” ఇంద్రుడు తిరిగి చూస్తాడు. ఇద్దరు నేవకులు వస్తారు...

చక్రపాణిగారు మంచం దిగి కాళ్ళు కింద పెడతాడు.

“అరెరె నా చెప్పలేయి?.... యిదేంటి కాళ్ళకింద యింత మె త్తగుంది?....”

“అది పూలరెక్కల రత్న కంబళం...”

“కాళ్ళకింద పూలరెక్కల కార్పేట్టేంటి చండాలం... గొర్రె బొచ్చుది దొరకదు మీకూ....”

ఇంద్రుడు చక్రపాణిగారివేపు అయోమయంగా చూస్తాడు....

“అన్నట్టు రంభేదీ? బాగుందా?....” అని చక్రపాణి గారు అడుగు తుండగానే రంభ ఒక స్థంభంచాటునుండి పరు గెత్తుకొచ్చి ఏడుస్తూ చక్రపాణిగారి పాదాలమీద పడుతుంది..

ఇంద్రుడు అవమానంతో ముఖం తిప్పు కుంటాడు... చక్రపాణిగారు కాస్త యిబ్బందిపడుతూ, కాళ్ళ వెనక్కి లాక్కుని.... “యిదేంటి సినిమాలో సీనులాగా?.... లేలే ... బాగున్నావా?.... పతి వ్రతేషం కావాలని కోరికోరి ఏసిం దానివి సగంలోనే మాయమైనావే?....”

రంభ లేచి నిలబడి “అందుకే క్షమించ మంటున్నాను.... నా తప్పేలేదు చక్కన్న గారూ, తప్పంతా వారిది,” అంటూ ఇంద్రుణ్ణి చూపిస్తుంది... ఇంద్రుడు కోపాన్ని దిగిమింగి తలవంచు కుంటాడు....

“సరేలే, దానికి నువ్వేడవడం ఎందుకూ?.... ఎనకటికి ఎవతో మొగుణ్ణి గొట్టి ఏడ్చిందంట.... పిచ్చెరు సగంలో నువ్వొచ్చేసి నందుకు ప్రొడ్యూస రేడవాలిగాని నువ్వేడుస్తావేం?.... వుండు, బాత్ రూము కెళ్ళొస్తా....” అంటూ నేవకులవెంట నడుస్తాడు....

“ఎంత విరసడు!.... ఎంత అరసి కడు!.... చీ చీ చీ...” అంటూ తల కొట్టుకుంటాడు, ఇంద్రుడు.

పారిజాతవనం

ఇంద్రుడు, రంభ, చక్రపాణిగారూ ఆసీనులై వుంటారు. నేవకుడు నవరత్నాలు పొందిగిన పాన పాత్రల్లో అమృతం నింపి తీసుకొచ్చి వారి ముందుంచుతాడు.... ఇంద్రుడు సగౌరవంగా చక్రపాణిగారికి ఒక అమృతపాత్ర నందివ్వబోతాడు.... అది చూస్తూనే “ఇదే... టీ.... చండాలం.... యిదెవుడు తాగుతాడు?.... నా కిదొద్దు.... స్కాచ్ విస్కీ వుంటే తెప్పిచ్చు....” అని నసుగుతాడు చక్రపాణిగారు.... ఇంద్రుడు వెలవెలబోతాడు....

“అవును ప్రభూ!.... చక్కన్న గారికి అమృతం అంటేనే అసహ్యం....” అంటుంది రంభ. ఇంద్రుడు రంభను మింగేట్లు చూస్తాడు. మరుక్షణం ‘స్కాచ్ విస్కీ బాటిల్’ గ్లాసుతో సహా చక్రపాణిగారి పక్కనున్న పేబిల్ మీద కనిపిస్తుంది. ఒక చేత్తో సిగరెట్ కాలుస్తూ మరొక చేత్తో విస్కీ గ్లాసు తీసుకుంటాడు. ఇంద్రుడు అమృతం నేవిస్తూ, రంభను

కూడా తీసుకోమంటాడు. చక్రపాణిగారు కోప్పడతారు
ఒద్దని సంజతో చెప్తుంది రంభ.... ఇంద్రుడి కండ్లు నిప్పు
కణాల్లా ఎరబడతాయి.

“ఇంతకీ నన్నెందుకు తీసుకొచ్చినట్టు?.... చెప్పనే
లేదే!”

“మీతో ఒక గొప్ప పనివుండే తీసుకొచ్చాం,
చక్కన్నగారూ!” అంటుంది రంభ.

“నాతో మీ కేం పని? .... ఊ!!.... అన్నట్టు నా
కవతల ఘాటించుండే! .... పదిగంటలకి నేనక్క
డుండాల్నే....”

రంభ ఖంగారుపడిపోతూ, “చక్కన్నగారూ! మీరు
యింత త్వరగా వెళ్ళడానికి వీల్లేదు. మీరు కొంతకాలం
వుండి యిక్కడ నాకోసం చిత్రం తీసే ఏర్పాట్లు చేయిం
చాలి.... ఏదికావాలన్నా ఊణంలో సమకూర్చగల ఇంద్రు
లోకం యిది....”

“ఊణంలో మీ రేంజేసినా, కథనీ, పెక్కిషియన్లనీ
ఊణంలో తయారు జేయలేరే? .... మా యం జెయ్యడం,
మా యంగావడం లాంటి తేలికపన్ను గావియ్యన్నీ.... అయినా
మీ కెందు కా స్టుడియోలూ, పిక్చర్లూ - పన్నేనిపనిగాక
పోతే.... ఊ!!....”

ఇంద్రుడు తలపట్టుకుని ఒక్క నిట్టూర్పువిడుస్తాడు...
రంభ అనునయంగా కాస్త చక్రపాణిగారి దగ్గరకు
జరిగి “నాకోసమే చక్కన్నగారూ! భూలోకంనుండి వచ్చినప్ప
ట్నుండి నాకు నటించాలనే కోర్కే తీవ్రరూపం దాల్చింది.
మీ చిత్రంలో మీరు చెప్పినట్లు విని ఎంతో ఉత్సాహంతో
నటించాను.... ఎన్నో కలలు కన్నాను.... కాని ఆ చిత్రం
పూర్తిచేసే భాగ్యం నాకు లేకుండా పోయింది....”

“దాని కింత గొడవెందుకూ?.....మళ్ళీ నువ్వే అక్కడి
కొస్తేపోలా!..... అక్కడే ఏదో ఒకేషం ఏస్తే పోయేదానికి.
నీ ఒక్కదానికోసం యింత దూరంలో వేరే స్టూడియో
ఎందుకూ?.....”

“పర్వాలేదు చక్కన్నగారూ! నాకోసం దేవేంద్రులు
ఏంకావాలన్నా సమకూరుస్తారు.... ఒక్క స్టూడియో ఏమిటి..”

“అస్సరేలే.... ఇంద్రుడు నీ చేతులో వున్నాడని
నువ్వు పది స్టూడియోలు కట్టించొచ్చు.... కాని యిక్కడి
కొచ్చి పిక్కెరు తీనేవాడుడుండొద్దూ?..... పైగా యిక్కడ
ఏంకావాలన్నా అక్కణ్ణిచే రావాలాయె - ఎందుకొచ్చిన
పీకులాట.... ఏదో వేషం యిప్పిస్తా.... ఊ!.....”

రంభ సంతోషపడిపోతూ -

“మీ రెలా చెప్తే అలా చేస్తాను చక్కన్నగారూ....”

అంటుంది....

ఇంద్రుడు గాభరాపడిపోతూ -

“అదికాదు చక్రపాణిగారూ! రంభ లేకపోతే ఇంద్ర
లోకంలో కళేముంటుంది?.....

“లేకపోతే పోద్ది.... కళకోసం నీ పరువు పోగొట్టు
కుంటావా?..... నీలాంటోళ్ళు పిక్కెర్లనీ స్టూడియోలనీ మొద
లెడితే కళ కాస్తా కంపొద్ది.... గవర్నమెంటోళ్ళు సినిమాలు
తీయించినట్టుంటది ...”

ఇంద్రుడు ఏ సమాధానం చెప్పాలో తోచక రంభ
వైపు చూస్తాడు....

“పోనీ వారు యీ విషయంలో కలగజేసుకోరు
లెండి.... మనం చెప్పినట్లు వింటారు ... అన్ని ఏర్పాట్లూ
మీరే చేయండి చక్కన్నగారూ....”

“చెత్త జేస్తా నంటావ్.... అంతేగా?... అస ల్నువ్వు ఎటువంటోడివంట?.... ఆ తల్లెని రాక్షసులు అరణ్యాలూ, కొండలూ, గుహలూ పట్టుకుని బ్రతుకుతుంటే, వాళ్ళని జూసి నువ్వు యింత దూరాన్నించే ఒణుకుతుంటివి.... ఊహించు!.... వాళ్ళొచ్చి నిన్నేం అవస్తలు పెడుతున్నారంట?.... అసలు వాళ్ళు తల్చుకుంటే నిన్నిక్కణుంచి ఎప్పుడో పీకేనే వాళ్ళంటా నేను....”

ఇద్రుడు చిన్నబుచ్చుకున్ని వెనక్కి జరుగుతాడు. రంభ సంభాషణ మార్చడానికి ప్రయత్నిస్తూ....

“పోనీ మన బృహస్పతుల వారిచేత వ్రాయి ద్దామా?....” అంటుంది....

“ఏంటి! నీ జాతకమా?.... సినిమాకథ ఆ ముసలో దేం రాస్తాడు?.... ఆయనాస్తే ఆయన లాంటోళ్ళు జూడా ల్పిందే....”

ఇంద్రుడు కాస్త భయపడుతూనే “చూడండి చక్ర పాణిగారూ! భూలోకంలో కత్తి యుద్ధాలూ, నాట్యాలూ వుంటే చిత్రాలు రాణిస్తాయని రంభ చెప్పింది.... మరి మనకు రంభతోబాటు ఊర్వశీ, మేనాకా, తిలోత్త మాది నాట్యకత్తై లెందరో వున్నారు—”

“వాళ్ళాడితే ఎవడు జూస్తాడు నువ్వు దప్పితే?.... ఏనాటి మేనక! ఏనాటి తిలోత్తము!.... నీ దగ్గర ‘పెన్షన్’ తీసుకుని బతికే ఆ ముసలోళ్ళచేత ఏం ఆడిస్తావులే.... ఏదన్నా నెంటిమెంటుండాల కథలో.... లేదంటే గుండమ్మకథలాగా నన్నా వుండాల.... అయ్యన్నీ మీరేం తీస్తారుగానీ, ఏదన్నా గొప్పోడికథ తీస్తే బాగుంటది.... ఊహించు!....”

“గొప్పవాడి కథా? .. గొప్పవాడి కథంటే!....” అవి ఇంద్రుడు పూర్తిచేయక ముందే -

‘నువు గాదులే.... ఏదన్నా గొప్ప గుణాలుండే రాక్షసుడి కథ తీస్తే బాగుంటది.... ఊహ!....”

ఇంద్రుడు కోపంతోనూ, అవమానంతోనూ కంపించి పోతాడు లోలోపలే....

రంభ కాస్త గాభరా పడుతూ -

“అదికాదు చక్కన్నగారూ, గొప్పగుణాలు రాక్షసుల్లో ఎలా వుంటాయి?.... దేవతల్లో వుంటాయి....”

“అని మీరు చెప్పుకోవాల్సిందే.... గొప్పగుణాలుండే రాక్షసుల్లో? చెప్ప మంటావా? - ఊహ!.... బలి నీసుకో....! బలి ఎటా బోడు!... ఊహ!... ఎంత గొప్పోడు!.. ఆడి కాలి గోటికి పోలే మీ ఇంద్రుడు!.... వాడు తనకంటే గొప్పోడవుతున్నాడనగానే వాణ్ణి పాతాళానికి తొక్కించిందాకా నిద్రబోలేదే యితను.... బలిని పాతాళానికి తొక్కినా అతని కీర్తి ఆకాశానికి ఎగిసింది.... ఊహ!.... యీ రోజు బలి గొప్ప దాతంటారుగాని, ఇంద్రుణ్ణి వురు జెప్పు కుంటారు!.... ప్రోదిలో గూడా రాడే! ఊహ!....”

రంభ ఇంద్రుడి ముఖం చూస్తుంది .... ఇంద్రుడు అగ్ని పర్వతంలా కుములు తుంటాడు లోలోపలే.... రంభ చూపులు కిందికి దించుకుని, “మరి బలిచక్రవర్తి కథకు మాటలూ, పాటలూ కావాలిగా?.... వాళ్ళంతా....”

“అక్కణ్ణించి రావాల్సిందే.... అంతేగాదు, యింకా శానామంది రావాలి.... తెక్కిషియన్నూ, మ్యూజిక్కోళ్ళూ, కెమెరా, సౌండ్ ఎక్విప్ మెంటూ, లైట్లు, లైట్ బాయిసూ,

ప్రేమేక్ వాళ్ళు, మిగతా ఆరిస్టు లందరూ అక్కణ్ణించి రావ
ల్పించే.... యిక్కడో శ్వేవరూ పనికిరారు....

“ఎందుకని చక్కన్న గారూ....? యిక్కడ గూడా
ఎందరో కళాకారు లున్నారు!....” అంటుంది రంభ కాస్త
రోషంతో....

“వుండొచ్చుగానీ, మా ‘నేటివిటీ’ రాదుగా! అట్టను
కుంటే మద్రాసులో ఆరిస్టులూ, పెక్కి పియన్లు లేకనా -
ఎక్స్ట్రా) దగ్గిర్నుంచీ బొంబాయినించీ రావాలంటారు -
మెద్రాసులో హీ. డీ పిక్చర్ తీసే బొంబాయి శృంతా.... ఎవడి
భాష వాడికి గొప్ప.... ఊ!.... రంభ తప్ప మిగతా అంతా
మా వోళ్ళు రావాలిందే...” అని చక్రపాణిగారు అంటూండ
గానే అయిదుగురు గంధర్వులు ‘ఆర్క లైట్స్’లా కండ్లు
దిరింత ఎలుగుతో అక్కడ ప్రత్యక్షమై, ఇంద్రుడు
లో ఏదో చెప్పారు—

వెంటనే ఇంద్రుడు రౌద్రాకారంతో చివాల్ను లేచి
రా! నేనెంత మూర్ఖుణ్ణి! మతిలేని రంభకోసం
కోల్పోయాను. అజ్ఞానంలో పడి అంతా
నా ఇంద్రత్వాన్నే కోల్పోయే పరిస్థితి
ఈ అనర్థం అంతా యీ దౌర్భాగ్యుల
అని ఇంద్రుడు ఆవేశ
పీగా మిగిలిన విస్కీ
పెడతారు.

“అంతేకాదు దేవేంద్రా, యీ మాయలమరి, మ
లందర్నీ యిక్కడకు రప్పించగలదు. తర్వాత వ
స్తానం వుండదు. మానవులంటే వానరజాతి. ఇంద్ర
ధ్వంసం చేస్తారు. ఇతడిని తక్షణం పంపివెయ్య
అంటూ గంధర్వులు చెప్తుండగానే,

“ఇదుగో యీ క్షణమే,” అంటూ ఇంద్రుడు
పడుతూ మత్తుగా కూర్చున్న చక్రపాణిగారి చెయ్యిపట్ల
అసనంలోంచి లాగి కింద పడేస్తాడు....

తన గదిలో నిద్రపోతున్న చక్రపాణిగారు
క్కున మంచంమీదనుంచి కిందపడి గొణుక్కుంటూ
కూచుంటాడు

* * *

మామూలుప్రకారం ‘యువ’కు దీపావళి
పెలిఫోన్ చేశారు చక్రపాణిగారు - తనే నేరుగా
అడగా అనుకున్నాననీ, రావడానికి కాలు బెణికి
పోతున్నాననీ చెప్పారు,

“బాత్ రూంలో జారిపడ్డారా?”
“అబ్బే నిద్దట్లో మంచంమీదినించి ఎవరో
- ఎప్పుడూ పళ్ళేదట్టా,” అన్నారు
నాకూ నవ్వాచ్చింది. బహుశా
డు తో సేసివుంటాడు అ
” జ్ఞాపకం వచ్చి....